Lieta Nr. C29514813
Nr. C-0864/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 15.jūlijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Mikulāne
ar tiesas sēdes sekretāri A.Kauci,
piedaloties prasītājas SIA /Nosaukums A/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Kristapam Mežinskim un atbildētājas /pers. A/ pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,
2015.gada 1.jūlijā atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2012.gada 20.decembrī SIA /Nosaukums A/ cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu, kura 2013.gada 28.decembrī, 2014.gada 29.septembrī, 2014.gada 13.oktobrī, 2015.gada 27.aprīlī un 2015.gada 11.jūnijā tika papildināta un precizēta un kurā cita starpā norādīts, ka atbildētājai pieder dzīvokļa īpašums /adrese/. Laikā no 2011.gada 15.decembra līdz 2011.gada 29.decembrim notikusi nekustamā īpašuma /adrese/, dzīvokļu īpašnieku aptauja, kuras ietvaros dzīvokļu īpašnieku vairākums (51,16%) nolēmis noslēgt ar SIA /Nosaukums A/ jaunu apsaimniekošanas līgumu, kas ir spēkā no 2012.gada 1.janvāra līdz 2013.gada 1.janvārim, tādējādi nosakot apsaimniekošanas maksu Ls 0,40 apmērā par kvadrātmetru mēnesī.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja no 2012.gada janvāra nebija regulāri un pilnā apmērā veikusi rēķinu samaksu, 2012.gada 22.novembrī atbildētājai ticis nosūtīts brīdinājums par parāda samaksu, taču līdz prasības celšanai parāds netika samaksāts. 2013.gada 1.decembrī pamatparāds sasniedzis Ls 275,60, bet likumiskie nokavējuma procenti – Ls 5,74, 2014.gada septembrī pamatparāds sasniedzis 459,55 EUR, bet likumiskie nokavējuma procenti – 11,80 EUR, 2015.gada 27.aprīlī pamatparāds sasniedzis 644,13 EUR, bet likumiskie nokavējuma procenti – 17,25 EUR, savukārt 2015.gada 10.maijā pamatparāds samazinājies līdz 598,45 EUR, bet likumiskie nokavējuma procenti – līdz 11,68 EUR.

Pamatojoties uz Civillikuma 866., 1071., 1488. un 1587.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4. un 5.pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas pamatparādu 598,45 EUR apmērā un likumiskos procentus 11,68 EUR apmērā, kā arī samaksātos tiesāšanās izdevumus.

2013.gada 18.februārī tiesā saņemti atbildētājas /pers. A/ rakstveida paskaidrojumi par celto prasību, kuros cita starpā norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst, jo, pirmkārt, viņai piederošais dzīvokļa īpašums atrodas dzīvojamajā mājā /adrese/.literā, kas ietilpst arī valsts daļas kopīpašumā, taču 2005.gada 11.februārī starp prasītāju un VAS „Privatizācijas aģentūra" noslēgtais līgums par valsts daļas apsaimniekošanu ar VAS „Privatizācijas aģentūra" 2012.gada 18.janvāra lēmumu Nr.6/58 ticis pārtraukts. Turklāt SIA /Nosaukums A/ 2011.gada 15.decembrī veiktā aptauja par apsaimniekošanas līguma noslēgšanu un apsaimniekošanas maksas apmēra noteikšanu tikusi veikta, neievērojot Dzīvokļa īpašuma likuma 20.panta noteikumus. Ņemot vērā minēto, atbildētāja uzskata, ka prasītāja bez tiesiska pamata aprēķina apsaimniekošanas maksu, kas pārsniedz iepriekš noteiktu apmēru, proti, Ls 0,14 par kvadrātmetru mēnesī.

Otrkārt, 2011.gada 24.novembrī nekustamā īpašuma /adrese/.litera dzīvokļu īpašnieki nolēmuši atteikties no prasītājas sniegtajiem apsaimniekošanas pakalpojumiem, kā arī pilnvarojuši citu sabiedrību pārņemt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības. Turklāt ar VAS „Privatizācijas aģentūra" 2012.gada 18.janvāra lēmumu Nr.6/58 prasītājai noteikts pienākums nodot iepriekš minētās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", taču prasītāja liek dažādus šķēršļus dzīvojamās mājas nodošanai dzīvokļu īpašnieku izvēlētajai pilnvarotajai personai. Ņemot vērā minēto, atbildētāja uzskata, ka prasītāja ir nodibinājusi piespiedu apsaimniekošanas attiecības, ko neparedz spēkā esošie normatīvie akti un kas savukārt liecina par to, ka prasītāja rīkojas pretēji Civillikuma 1.pantā nostiprinātajam labas ticības principam.

Treškārt, 2011. un 2012.gadā prasītāja nebija nodrošinājusi Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrajā daļā noteiktās obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, proti, dzīvojamās mājas tehnisko un sanitāro apkopi, apkuri, auksto ūdeni un kanalizāciju. Ņemot vērā minēto, atbildētāja uzskata, ka prasītāja neesot tiesīga prasīt maksu par nesniegto pakalpojumu, jo saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 29.panta pirmās daļas 4.punktu patērētājs ir tiesīgs atteikties no saistībām ar pakalpojuma sniedzēju, atceļot noslēgto līgumu, un pakalpojuma sniedzējam ir pienākums atmaksāt patērētājam par pakalpojumu samaksāto naudas summu. Turklāt tikai pēc kriminālprocesa Nr.1109200311 uzsākšanas prasītāja 2012.gada aprīlī, jūnijā, jūlijā un septembrī pārrēķinājusi maksu par apkuri.

2015.gada 11.maija un 2015.gada 1.jūlija tiesas sēdē prasītājas SIA /Nosaukums A/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Kristaps Mežinskis prasību uzturēja uz prasības pieteikumā un tā precizējumos norādītā pamata un motīviem, lūdzot piedzīt no atbildētājas parādu par kopējo summu 610,13 EUR apmērā un papildus paskaidrojot, ka atbildētāja kopš 2012.gada janvāra tikai daļēji norēķinās ar prasītāju, un atbildētājas veiktie maksājumi atbilstoši Civillikuma, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības apstiprinātā pārvaldīšanas līguma noteikumiem vispirms tiek novirzīti vecāka parāda dzēšanai, lai tādējādi vismazāk apgrūtinātu atbildētāju un nepalielinātu aprēķināmo likumisko procentu apmēru. Turklāt tikai tiesvedības gaitā prasītājai kļuva zināms, ka atbildētāja neveic pilnā apmērā apsaimniekošanas maksu un vispār neveic maksājumus rezerves fondā. Lai gan atbildētāja ceļ iebildumus pret dzīvokļu īpašnieku kopības 2011.gada decembrī pieņemto lēmumu, atbildētāja nav apstrīdējusi minēto lēmumu, ceļot atsevišķu prasību vai arī pretprasību konkrētajā lietā, līdz ar to tas ir spēkā un saistošs atbildētājai. Prasītājas pilnvarotais pārstāvis arī paskaidroja, ka pamatparāds tika aprēķināts par laiku no 2014.gada 1.septembra līdz 2015.gada 31.maijam, bet likumiskie procenti – par laiku no 2014.gada 1.septembra līdz 2015.gada 10.jūnijam.

Atbildētājas /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ 2015.gada 11.maija un 2015.gada 1.jūlija tiesas sēdē prasību neatzina uz atbildētājas rakstveida paskaidrojumos norādītajiem pamatiem un motīviem, papildus paskaidrojot, ka arī dzīvojamās mājas 2.litera dzīvokļu īpašnieku 2011.gada 24.novembrī pieņemtais lēmums par apsaimniekotāja maiņu nav apstrīdēts. Ņemot vērā to, ka dzīvojamās mājas, kas atrodas /adrese/, tika sadalītas reālajos valdījumos, un līdz ar to, atbildētājas ieskatā, katras dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki ir tiesīgi patstāvīgi apsaimniekot savu dzīvojamo māju,

atbildētāja no 2012.gada janvāra turpina maksāt apsaimniekošanas maksu iepriekšējā apmērā, proti, Ls 0,148 jeb 0,21 EUR par kvadrātmetru mēnesī, jo prasītāja formāli turpina apsaimniekošanas veikšanu un pakalpojumu sniegšanu, tāpat atbildētāja neveic maksājumus rezerves fondā Ls 1,80 jeb 2,56 EUR apmērā mēnesī, jo saistībā ar dzīvokļu īpašnieku samaksāto līdzekļu izlietojumu ir uzsākts kriminālprocess. Turklāt prasītāja pēc atbildētājas pieprasījuma nebija veikusi pārrēķinu sakarā ar atsevišķu pamatpakalpojumu nesniegšanu.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi pušu pilnvaroto pārstāvju tiesas sēdēs sniegtos paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka maza apmēra prasība ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

No lietas materiālos esošās Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/izdrukas (lietas I sējuma 10.lapa) izriet, ka kopš 2008.gada 3.janvāra /pers. A/ zemesgrāmatā ierakstītas īpašuma tiesības uz dzīvokļa īpašumu Nr.79 un pie tā piederošā kopīpašuma 348/78129 domājamajām daļām no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala /adrese/, kadastra Nr./numurs B/.

Kā izriet no VAS „Privatizācijas aģentūra" 2010.gada 26.februāra vēstules Nr.1.17/2274, kā arī VAS „Privatizācijas aģentūra" valdes 2012.gada 18.janvāra lēmuma Nr.6-58 (lietas I sējuma 51.-53., 76.-78.lapa), nekustamais īpašums /adrese/, sastāv no zemesgabala un trim uz tā esošajām piecstāvu dzīvojamām ēkām (1., 2. un 3.liters). Tāpat izriet, ka valsts īpašumā palika nekustamā īpašuma dzīvojamā māja 2.liters, izņemot neapdzīvojamās telpas 1.stāvā ar kopējo platību 112,90 m^2, kura ar 2005.gada 11.februāra līgumu Nr.6-07/55 (lietas I sējuma 47.-50.lapa) tika nodota SIA /Nosaukums A/ pārvaldīšanā līdz brīdim, kad dzīvokļu īpašnieki, izveidojot dzīvokļu īpašnieku sabiedrību vai slēdzot līgumu par kopīpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, pārņem nekustamo īpašumu savā pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Lai gan no lietas materiālos esošās 2011.gada 24.novembra dzīvokļu īpašnieku kopsapulces protokola Nr.2011/1 kopijas (lietas I sējuma 67.-74.lapa) izriet, ka 2011.gada 24.novembrī dzīvojamās mājas /adrese/, 2.litera dzīvokļu īpašnieku kopsapulce nolēma pārņemt no VAS „Privatizācijas aģentūra" nekustamā īpašuma valsts daļu, kā arī pilnvaroja SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" pārņemt nekustamā īpašuma valsts daļas pārvaldīšanas tiesības, saskaņā ar nekustamā īpašuma /adrese/, dzīvokļu īpašnieku laikā no 2011.gada 15.decembra līdz 2011.gada 29.decembrim veiktajā aptaujā pieņemto lēmumu (lietas I sējuma 11.lapa) nekustamā īpašuma /adrese/, pārvaldīšana ar 2012.gada 1.janvāri tika nodota SIA /Nosaukums A/, noslēdzot attiecīga satura apsaimniekošanas līgumu (lietas I sējuma 201.-213.lapa), kas savukārt paredz dzīvokļa īpašnieka pienākumu ik mēnesi veikt pārvaldīšanas maksu Ls 0,40 apmērā par katru kvadrātmetru (5.1.punkts), kā arī maksājumu rezerves fondā Ls 0,05 apmērā par katru kvadrātmetru dzīvojamajā mājā 2.literā (6.3.punkts).

Saskaņā ar nekustamā īpašuma /adrese/, dzīvokļu īpašnieku laikā no 2012.gada 1.novembra līdz 2012.gada 19.decembrim un no 2013.gada 10.decembra līdz 2013.gada 24.decembrim veiktajās aptaujās pieņemtajiem lēmumiem (lietas I sējuma 214.-215., 216.-217.lapa) nekustamā īpašuma /adrese/, pārvaldīšana laikā no 2013.gada 1.janvāra līdz 2014.gada 31.decembrim tika uzdota SIA /Nosaukums A/, nemainot apsaimniekošanas maksu un nosacījumus.

Arī no pušu pilnvaroto pārstāvju tiesas sēdēs sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka nekustamo īpašumu /adrese/, pilnā apjomā kopš 2012.gada 1.janvāra apsaimnieko SIA /Nosaukums A/. Turklāt saskaņā ar atbildētājas pilnvarotā pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem atbildētāja strīdus periodā nebija saņēmusi pārvaldīšanas un komunālos pakalpojumus no kāda cita pārvaldnieka.

Savukārt pierādījumi tam, ka dzīvokļu īpašnieku laikā no 2011.gada 15.decembra līdz 2011.gada 29.decembrim, no 2012.gada 1.novembra līdz 2012.gada 19.decembrim un no 2013.gada 10.decembra līdz 2013.gada 24.decembrim veiktajās aptaujās pieņemtie lēmumi būtu apstrīdēti Dzīvokļa īpašuma likuma 16.panta ceturtajā daļā noteiktajā kārtībā un atzīti par spēkā neesošiem no to pieņemšanas dienas, lietas izskatīšanas gaitā netika iesniegti, līdz ar to tiesa uzskata, ka atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei minētie lēmumi ir saistoši. Tāpat atbildētājai atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta otrās daļas noteikumiem ir saistošs dzīvokļu īpašnieku kopības akceptētais starp dzīvokļu īpašniekiem un pārvaldnieku noslēgtais pārvaldīšanas līgums.

Turklāt, kā izriet no Nekustamā īpašuma valsts kadastrā iekļautajām ziņām, nekustamā īpašuma /adrese/, ietilpstošās dzīvojamās mājas neveido patstāvīgus nekustamos īpašumus, līdz ar to dzīvokļu īpašnieku kopību veido visu triju dzīvojamo māju dzīvokļu īpašnieki. Ja, atbildētājas ieskatā, pušu starpā pastāv strīds par pārvaldīšanas tiesiskumu, atbildētājai bija jāceļ atsevišķa prasība vai pretprasība konkrētajā lietā, apstrīdot prasītājas tiesības pārvaldīt dzīvojamo māju 2.literu.

Arī Ekonomikas ministrija 2012.gada 29.maijā sniegusi viedokli, ka konkrētajā gadījumā dzīvokļu īpašnieku kopību veido visu triju dzīvojamo māju dzīvokļu īpašnieki, līdz ar to pārvaldīšanas līgums ir noslēdzams visu triju dzīvojamo māju pārvaldīšanai (lietas I sējuma 218.-219.lapa).

Ņemot vērā to, ka konkrētās tiesvedības mērķis pēc sākotnējās prasības precizēšanas ir atrisināt pušu starpā pastāvošo strīdu par atbildētājas pienākumu samaksāt prasītājai laikā no 2014.gada 1.septembra līdz 2015.gada 31.maijam izveidojušos apsaimniekošanas maksas un komunālo pakalpojumu maksājumu parādu, tiesas ieskatā, vairs nav pamata vērtēt lietas I sējuma 79.-82., 83.-94., 115.-117., 131.-143., 159.-169., 171., 220.-232.lapā esošos dokumentus, kas attiecas uz laiku līdz 2014.gada 1.septembrim.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 2., 3. un 8.punktu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus un norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana), kā arī pildīt dzīvokļu īpašnieku kopības pieņemtos lēmumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1828.pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1832.pantu izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

Lai gan saskaņā ar atbildētājas pilnvarotā pārstāvja tiesas sēdēs sniegtajiem paskaidrojumiem atbildētāja kopš 2012.gada janvāra katru mēnesi daļēji maksājusi apsaimniekošanas maksu, proti, 7,56 EUR apmērā (0,21 EUR * 36 m^2), kā arī nav veikusi maksājumus rezerves fondā Ls 1,80 jeb 2,56 EUR apmērā, izvērtējot lietas materiālos esošos laikā no 2012.gada janvāra līdz 2015.gada 15.maijam izrakstītos rēķinus, maksājumu uzdevumus, atbildētājas konta pārskatus, prasītājas sagatavotos parāda aprēķinus un atbildētājas 2015.gada 27.aprīļa aprēķinu (lietas I sējuma 12.-27., 95.-109., 125.-126., 144.-145., 170., 176.-189., 190.-199., 234.-235., 237.-243.lapa, II sējuma 10., 14.-38., 44.-55.lapa) to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa secina, ka minētais atbildētājas pilnvarotā pārstāvja apgalvojums nav guvis apstiprinājumu, jo, pirmkārt, atbildētāja nav pilnā apmērā norēķinājusies par 2012.gada februārī nodrošināto atkritumu izvešanu un elektroenerģiju koplietošanas telpās, proti, atbildētāja samaksājusi par atkritumu izvešanu Ls 0,82, nevis Ls 1,54 (starpība – Ls 0,72), bet par elektroenerģiju – Ls 1,63, nevis Ls 2 (starpība – Ls 0,37). Otrkārt, 2014. un 2015.gadā atbildētāja veikusi pārvaldīšanas maksu 7,55 EUR, nevis 7,56 EUR apmērā mēnesī. Treškārt, 2012.gada martā un augustā, 2013.gada februārī, martā, aprīlī, maijā, jūnijā, jūlijā, augustā un septembrī, 2014.gada septembrī atbildētāja vispār nebija veikusi nekādus maksājumus prasītājas izrakstīto rēķinu samaksai.

Tāpat lietas izskatīšanas gaitā neguva apstiprinājumu atbildētājas apgalvojums, ka prasītāja nebija veikusi pārrēķinu sakarā ar atsevišķu pamatpakalpojumu nesniegšanu, jo no lietas materiālos esošajiem rēķiniem redzams, ka 2012., 2013. un 2014.gadā prasītāja veikusi apkures maksas pārrēķinu, savukārt iebildumus sakarā ar kādu pamatpakalpojumu nesaņemšanu strīdus periodā atbildētāja nav cēlusi.

Savukārt atbildētājas atsaukšanās uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 29.pantu, kas paredz patērētāja, kuram sniegts līguma noteikumiem neatbilstošs pakalpojums, tiesības uz līguma atcelšanu, nav pamatota, jo konkrētajā gadījumā likums paredz speciālu kārtību, kādā dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga grozīt noslēgto pārvaldīšanas līgumu vai mainīt pārvaldnieku.

Tiesas ieskatā, atbildētājas parādsaistībām konkrētajā gadījumā ir tikai viens pamats – likumā noteiktais pienākums katru mēnesi norēķināties par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1843.pantu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 31.decembrim), ja kāds samaksā tikai daļu no sava parāda, tad viņa maksājumu vispirms ieskaita vēl nenomaksātos procentos un tikai pēc tam palikušo atlikumu izlieto kapitāla dzēšanai, ja vien kreditors nav bijis ar mieru pieņemt maksājumu tieši tikai uz kapitāla rēķinu un par to kvitējis.

Saskaņā ar Civillikuma 1844.pantu, ja kāds vienam kreditoram ir parādā uz vairākiem dažādiem pamatiem, tad vienīgi no parādnieka atkarājas, kurā parādā viņš grib ieskaitīt savu maksājumu. Bet ja viņš to nav noteicis, tad izvēle piekrīt kreditoram, ar nosacījumu rīkoties tā, kā viņš būtu rīkojies, ja pats būtu bijis parādnieks. Saskaņā ar to viņam jāieskaita saņemtais maksājums tajā parādā, kurš visvairāk apgrūtina, t.i. procentīgā, vai ar ķīlu vai galvojumu nodrošinātā, vai tādā, kam jau iestājies termiņš (pretēji nosacītiem vai terminētiem parādiem), vai arī galvenā parādā (pretēji galvojuma parādiem). Ja vienam vai otram parādam nav šādu atšķirības īpašību, maksājums ieskaitāms laika ziņā vecākajā parādā, bet starp vienāda vecuma parādiem – visos samērīgi. Bet katrā ziņā maksājums ieskaitāms vispirms procentos, kuriem jau iestājies termiņš.

Izvērtējot lietas materiālos esošos maksāšanas dokumentus, tiesa secina, ka atbildētāja 2012.gada 25. un 28.februārī veica maksājumus, nenorādot, par kādām rēķinā norādītajām pozīcijām viņa norēķinās, bet 2012.gada 30.jūlijā, 2012.gada 2.septembrī, 2012.gada 1.oktobrī, 2012.gada 28.decembrī, 2013.gada 27.janvārī, 2013.gada 18.novembrī un 2015.gada 25.janvārī veica maksājumus, noradot vienu un to pašu mēnesi, par kuru veikts maksājums vairākas reizes, savukārt 2013.gada 4.oktobrī veica maksājumu tikai par apkuri atsevišķos mēnešos, 2013.gada 12.oktobrī – tikai par ūdeni atsevišķos mēnešos, 2013.gada 24.novembrī – tikai par atkritumu izvešanu atsevišķos mēnešos, bet 2013.gada 8.decembrī – tikai apsaimniekošanas maksu nepilnā apmērā.

Ņemot vērā to, ka atbildētāja, tiesas ieskatā, nebija precīzi noteikusi, kurā parādā viņa vēlas ieskaitīt savus maksājumus, tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti ieskaitīja no atbildētājas saņemtos maksājumus vecāka parāda segšanai, turklāt tādējādi nepalielinot nokavējuma procentu apmēru un līdz ar to nepasliktinot atbildētājas stāvokli.

Izvērtējot lietas materiālos esošos rēķinus un maksāšanas dokumentus, tiesa secina, ka 2012.gadā prasītāja izrakstīja atbildētājai rēķinus par kopējo summu Ls 340,11 (483,93 EUR) apmērā, no kuriem atbildētāja samaksāja Ls 219,26 (311,98 EUR), 2013.gadā prasītāja izrakstīja atbildētājai rēķinus par kopējo summu Ls 484,55 (689,45 EUR) apmērā, no kuriem atbildētāja samaksāja Ls 358,60 (510,24 EUR), 2014.gadā prasītāja izrakstīja atbildētājai rēķinus par kopējo summu 660,81 EUR apmērā, no kuriem atbildētāja samaksāja 490,72 EUR, bet laikā no 2015.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 1.jūnijam prasītāja izrakstīja atbildētājai rēķinus par kopējo summu 390,47 EUR apmērā, no kuriem atbildētāja samaksāja 313,27 EUR. No minētā izriet, ka laikā no 2012.gada 1.janvāra līdz 2015.gada 1.jūnijam atbildētājai bija jāsamaksā prasītājai 2224,66 EUR, bet atbildētāja samaksāja 1626,21 EUR.

Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājas parāds 2015.gada 31.maijā ir sasniedzis 598,45 EUR.

Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Tādējādi tiesa, izvērtējot lietas materiālos esošo nokavējuma procentu aprēķinu (lietas II sējuma 56.lapa) un prasītājas pilnvarotā pārstāvja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, atzīst, ka prasītāja ir tiesīga pieprasīt atbildētājai likumisko nokavējuma procentu samaksu par laiku no 2014.gada 1.septembra līdz 2015.gada 10.jūnijam par kopējo summu 11,68 EUR apmērā.

Tiesas ieskatā, atbildētājas atsaukšanās uz Civillikuma 1656.pantu, kas noteic, ka parādnieks nav nokavējis, ja nokavējuma iemesls ir viņa pamatotas šaubas vai nu vispār par to saistību, kuras izpildīšanu no viņa prasa, vai par tās apmēru, konkrētajā gadījumā nav pamatota, jo lietas izskatīšanas gaitā visas atbildētājas šaubas un iebildumi attiecībā uz viņas pienākumu norēķināties ar prasītāju kā dzīvojamās mājas pārvaldnieci nav guvuši apstiprinājumu.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no atbildētājas /pers. A/ par labu prasītājai SIA /Nosaukums A/ piedzenams dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parāds par laiku no 2014.gada 1.septembra līdz 2015.gada 31.maijam 598,45 EUR apmērā, kā arī par laiku no 2014.gada 1.septembra līdz 2015.gada 10.jūnijam aprēķinātie nokavējuma procenti 11,68 EUR apmērā, kopā piedzenot 610,13 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta pirmo daļu *euro* ieviešana neietekmē līgumu un citu tiesisko instrumentu nepārtrauktību. Atsauces uz latiem tiesiskajos instrumentos, kas pastāv dienā pirms *euro* ieviešanas dienas, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, ir uzskatāmas par atsaucēm uz *euro*, ievērojot Eiropas Savienības Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus.

Tādejādi tiesas izdevumu apmērs ir pārrēķināms no latiem uz *euro* atbilstoši neatsaucami fiksētajam *euro* maiņas kursam (1 EUR = 0,702804 LVL).

Līdz ar to no atbildētājas par labu prasītājai piedzenami šādi tiesas izdevumi –samaksātā valsts nodeva Ls 50 jeb 71,14 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu Ls 3,30 jeb 4,70 EUR apmērā, kopā piedzenot Ls 53,30 jeb 75,84 EUR.

Tāpat tiesa atzīst, ka no atbildētājas par labu valstij piedzenama nesamaksātā valsts nodevas daļa 20,38 EUR apmērā (91,52 EUR - 71,14 EUR).

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda (598,45 EUR).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma (redakcijā, kas stājās spēkā 2014.gada 11.aprīlī) 250.^{27} panta otro daļu tiesas spriedumu lietās par maza apmēra prasībām lietas dalībnieki var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no šā likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas

pamatiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 97., 193., 195. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

maza apmēra prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, AS „SEB banka" atvērtais norēķinu konts Nr./konta numurs/, dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un komunālo pakalpojumu maksājumu parādu par laiku no 2014.gada 1.septembra līdz 2015.gada 31.maijam 598,45 EUR apmērā, par laiku no 2014.gada 1.septembra līdz 2015.gada 10.jūnijam aprēķinātos nokavējuma procentus 11,68 EUR apmērā un samaksātos tiesas izdevumus 75,84 EUR apmērā, kopā piedzenot 685,97 EUR (seši simti astoņdesmit pieci *euro* un 97 centi).

Noteikt SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt no atbildētājas 6% (sešus procentus) gadā no piespriestā nesamaksātā pamatparāda (598,45 EUR) par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 20,38 EUR (divdesmit *euro* un 38 centi) apmērā.

Pēc valsts ienākumos piedzenamās valsts nodevas samaksas samaksu apliecinošais dokuments nekavējoties jāiesniedz Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Mikulāne